

[Justitsministeren.]

Disse Argumenter bøjede man sig altsaa ikke for i 1927. Man kan dog ikke sige, at man slet ikke havde tillagt Argumenter af denne Art nogen Vægt paa den danske Rigsdag, for i Motiverne til Loven af 16. Februar 1866, Rigsdagstidende for 1865—66, Tillæg A. Sp. 803, hedder det udtrykkeligt:

„Hvad nu først angaar Ærø med de hertil hørende Smaaøer, da kan det ikke betvivles, at dette Distrikt ifølge sin afsondrede Beliggenhed fremdeles bør udgøre en egen Jurisdiktion.“

Man bøjede sig, siger jeg, ikke for det i 1927, og det er muligt, at jeg i Kraft af det samme Princip, som jeg altsaa har til fælles med de andre ærede Medlemmer, heller ikke vilde have bøjet mig for det nu, hvis jeg ikke efter Forhandlinger med den Dommer, som har været i Rudkøbing paa Langeland fra 1927 til nu, var kommet til det Resultat, at man efter at have prøvet Ordningen i disse Aar maatte finde den upraktisk. Det hedder i en fortrolig Skrivelse fra Dommer Arnskov til mig om dette Spørgsmaal bl. a., at han med den Erfaring, han nu har indhøstet efter disse Aars Forløb, absolut vilde have fraraadet Sammenlægningen i 1927. Derefter ansaa jeg det for forsvarligt at fremsætte det nuværende Forslag til Trods for Ændringerne i 1927, og jeg takker altsaa samtlige ærede Ordførere, fordi de har ladet sig overbevise af disse Argumenter.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Leje.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 169).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa det sidst paa Dagsordenen opførte Lovforslag, nemlig:

Forslag til Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom,

kunne omtales.

Sagen sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at

forelægge to i Folketinget vedtagne Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om Leje og Forslag til Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom. Lovforslagene er udarbejdet paa Grundlag af det i 1934 af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg, der fik til Opgave at udarbejde Lovforslag indeholdende mere almindelige Regler om Forholdet mellem Ejer og Lejer ved Udleje af Beboelseslejligheder og Forretningslokaler. Inden for dette Udvalg dannede der sig et Flertal omfattende alle Medlemmer undtagen Grundejerforeningernes Repræsentanter, et Flertal, som udarbejdede to Udkast til Lovforslag, svarende til de to Lovforslag, der her foreligger. Dette Flertal understreger i Betænkningen, at dansk Lovgivning hidtil i Modsætning til de fleste andre Landes Lovgivning har haft meget faa Regler om Lejeforhold, idet man her i Landet er blevet staaende ved Formuerettens bærende Princip Aftalefriheden, og man gør derefter opmærksom paa, at Mangelen af saadanne regulerende Lovbestemmelser har ført med sig, at Udlejernes Organisationer, altsaa stort set Grundejerforeningerne, i trykte Blanketter har samlet et Sæt af Regler til Varetagelse af deres Interesser, men at det selvfølgelig — det ligger i Sagens Natur — har maattet blive Regler, der i udstrakt Grad blev ensidige. Under disse Omstændigheder, siger Udvalget, bliver Lejerne vanskeligt stillede, idet de trykte Blanketter i Almindelighed giver Udtryk for den ene Parts Opfattelse af Lejeforholdet, for, hvad der fra denne Side maa kræves, hvilket bevirker, at Aftalefriheden, der skulde indeholde Frihed for begge Parter, i Virkeligheden kun bliver et Skin, og man følger til, at derfor vil der kun gennem Lovregler kunne tages tilbørligt Hensyn til begge Parter Interesser, idet man altsaa igen understreger, at det er et Særsyn, at man endnu ikke her i Danmark er naaet til en almindelig Lovgivning paa disse Omraader som i de fleste andre europæiske Lande.

Med Hensyn til denne Lovgivning i andre Lande, som Udvalgets Flertal gentagende henviser til, er Forholdet det, at der i Almindelighed opstilles visse Forskrifter om Lejeforholdet, dels de saakaldte deklaratoriske Regler, der er gældende, hvis ikke andet er bestemt i Kontrakten, men som kan fraviges ved Parternes Aftale, dels visse præceptive Regler, der er ufravigelige og altsaa ikke kan ændres ved Aftale mellem Parterne. Det Lovforslag om Leje, som jeg her forelægger, bygger da ogsaa paa de samme Synspunkter, som er